

[Indenrigsministeren.]

og dette er for øvrigt ogsaa anerkendt fra alle Sider her i Landet, undtagen naturligvis, hvor man har Brug for Fordelingsmaaden.

Ja, jeg forstaaer jo godt, at det ærede Medlem nu og da kan have følt Besværet af at sidde alene i et Udvalg, medens de, siger det ærede Medlem, hvis Parti er repræsenteret i Udvalgene ved flere Medlemmer, jo ikke behøver at føle sig saa brødebetyngede, hvis de udebliver fra et Møde. Ja, det er i Virkeligheden en daarlig Moral, det ærede Medlem her forkynder, thi lader man sig indvælge i et Udvalg, saa har man dog vel egentlig den samme Mødepligt, hvad enten man sidder alene eller selv femte. Men det ærede Medlems Ræsonnement fører jo i øvrigt til den Opfattelse, at de har det lettest, som overhovedet ikke har Adgang til Repræsentation i noget Udvalg. Nu ønsker jeg ikke det ærede Medlem og hans Parti en saadan Fremtid, men nogle Gentagelser af 1926-Valget vilde sandsynligvis frigøre det ærede Medlem for Besværet. Jeg synes nu ikke, vi behøver at regne med dette; den Vanskelighed, som vilde opstaa for relativt mindre Partier ved den Ændring, som er foreslaaet paa dette Punkt, med Hensyn til Besættelse af Pladser i Udvalg, betyder i Virkeligheden ingenting, og jeg synes, det ærede Medlem har været lidt langt ude for at finde en Argumentation imod Forslaget, naar han har opholdt sig ved dette.

Sluttelig vil jeg saa gerne gøre nogle Bemærkninger til den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at jeg havde undret mig over det konservative Folkepartis Stilling og havde udtalt min Beklagelse derover. Jeg maa sige, at dette er ganske og aldeles ikke Tilfældet; det konservative Folkeparti har til denne Sag ikke indtaget anden Stilling end den, jeg havde ventet. Nej, det, som jeg har undret mig over, er den Form, det ærede Medlem valgte, da han skulde give Udtryk for sit Partis Stilling. Det ærede Medlem siger: Det er dog besynderligt, at Indenrigsministeren kan spørge, hvorfor de Konservative vender sig imod dette Forslag. Men derom har jeg aldeles ikke spurgt. Det, jeg har spurgt det ærede Medlem om, det er: hvorfor det konservative Folkeparti, naar det nu gaar imod dette Forslag, ikke kunde se saaledes paa

Tingene, at man erkendte, at Venstre og Regeringen bør have samme Frihed med Hensyn til Fremsættelse af Lovforslag som den, det konservative Folkeparti selv tager sig.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om det besynderlige i Takken til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Jeg ved ikke, hvad det er for en Jalousi, der her fandt sit Udtryk, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at Grundtonen i det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Foredrag opfattede jeg som sympatisk overfor de Tanker, der er nedlagt i det Forslag, som her er til Behandling, og jeg glædede mig over en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Den Tak, jeg i den Anledning rettede til det ærede Medlem, gik imidlertid ikke længere end til, hvad jeg her har nævnt. Der fandtes naturligvis mange Enkeltheder i det ærede Medlems Foredrag, baade hvad Realiteter og Formaliteter angaar, som ikke kunde vække Tilfredshed hos mig. Saa siger det ærede Medlem, at jeg har beskyldt ham for, at han sidder i sin Krog og lurar paa sit Bytte. Nej, ærede Medlem, dette har jeg aldeles ikke sagt, men jeg har sagt, at det undrede mig, at det ærede Medlem saa saaledes paa Regeringen og paa Venstre, at han kunde formode, at vore Ulveøjne skinnede frem fra enhver Krog, indstillet paa at styrte sig over det konservative Folkeparti som Bytte for at berøve dette Parti det retteligt tilkommende Værdier. Det er det, jeg derom har sagt; det kunde ikke falde mig ind at mistænke det ærede Medlem for paa nogen Maade overfor os at lure paa at komme til at gøre Gengæld.

Om „Rytter-Loven“, som det ærede Medlem i en vis Forbindelse kaldte dette Lovforslag, skal jeg yderligere gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at een „Rytter-Lov“ kunde jo være nok. Jeg maa dog gaa ud fra, at naar det ærede Medlem har stemt for den Lov, som han omtaler paa denne Maade, maa det have været ud fra den Betragtning, at den var Udtryk for Ret og Retfærd, og naar dette har været Tilfældet, ved jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem med sin grundmurede Retsopfattelse beder sig fritaget for at faa flere Love af den Slags.

Det ærede Medlem sagde videre, at han